

Transspolnost, neoliberalizem in kultura posilstva

Že štiri leta poskušam na Novi Zelandiji govoriti o teh rečeh, ampak mi zaradi izprijenega in vztrajnega cenzuriranja in obrekovanja do zdaj še ni uspelo tako odkrito spregovoriti o njih. Zato se zahvaljujem Anni, ki me je povabila sem in mi dala priložnost.

Ker veliko ljudi še vedno verjame, da je širjenje transspolne ideologije nenevaren trend, faza ali problem mladinske kulture oziroma družabnih medijev, sem se odločila govoriti o širšem kontekstu in pogojih, ki so tej ideologiji dali prosto pot. Transspolnost je predatorska in avtoritarna neoliberalistična ideologija, ki ne bi bila mogoča, če nas ne bi obdajala kultura posilstva. Naj to pojasnim, kar se le da jasno, v desetih minutah.

Najprej je o neoliberalizmu treba povedati, da je tako rekoč sinonim za globalizacijo in korporativizem. Ne gre zgolj za slabo gospodarsko politiko. To je udarec, ki ga korporacije zahrbtno zadajajo politični levici, in orodje kolonizatorjev.

V 19. in 20. stoletju je prišlo do vzpona močne politične levice, renesanse gibanj avtohtonih, delavskih sindikatov, uspeh neodvisnih uporov, ki so pregnali kolonizatorje, protestov proti vojni in gibanj za ženske pravice.

Do osemdesetih let 20. stoletja sta Svetovna banka in Mednarodni denarni sklad našla odgovor na to. Sprejela sta ukrepe, zaradi katerih je prišlo do obrata pozitivnih sprememb omenjenih gibanj. Svetovni financarji so začeli dajati posojila vladam, in sicer pod pogojem, da se »prestrukturirajo«, kot so temu evfemistično rekli, v korist multinacionalk. »Prestrukturiranje« je izraz, o katerem je s tem v zvezi vredno razmisliti.

Prestrukturiranje zajema tri osnovne komponente. Najprej morajo vlade naravne vire, zemljo in javno infrastrukturo dati na trg, da jih lahko pokupijo tuje korporacije. Drugič, prisiljene so drastično skržiti javna sredstva za zdravstvo, izobraževanje, socialno pomoč in storitve. Nazadnje pa se je treba znebiti še ukrepov in pravnih varovalk, ki preprečujejo korporativno koristolovstvo, recimo zakonov, ki delavce ščitijo pred izkoriščanjem. To je neoliberalizem: poblagovljenje narave, odprava in finančno izčrpavanje socialnih storitev, priprava terena za prihod multinacionalk.

Neoliberalizem in tako imenovano prestrukturiranje sta zapakirana v leporečenje o svobodi. Rečejo nam, da tako imenovani »prosti« trg, kjer ima zasebni sektor delodajalcev skoraj proste roke pri okoriščanju, omogoča zaposlovanje in ustvarja priložnosti, in sčasoma se nekaj nakaplja, da lahko posameznik nekaj naredi iz sebe in se zaposleni opolnomočijo, kupci pa imajo »izbiro«.

V svoji knjigi *Doktrina šoka* Naomi Klein poudari, da ljudje, predvsem tisti, ki so se stoletja borili za svobodo, dejansko ne gledajo mirno na tovrstne reforme. In tako se ob propagandi ustvarjajo pogoji za katastrofo, ki so bistveni za to, da se celotnemu svetu vsili neoliberalizem. Zato Naomi Klein neoliberalizem imenuje »kapitalizem katastrofe«. Prestrukturiranje pogosto sledi kriznemu stanju v državi – naravni nesreči, vojaškemu napadu ali državnemu prevratu.

Pojavijo se multinacionalke in dobičkarji na področju agrarnega gospodarstva in turizma in se začnejo okoriščati. Ženske so še posebno ranljive, kadar ostanejo brez zemlje ali je ta degradirana, nimajo sredstev za preživljanje, plače se nižajo, težje se dostopa do socialne pomoči in zdravstva, zato je ena najbolj dobičkonosnih industrij v neoliberalizmu prostitucija. Lobi globalnega trgovanja v

seksualne namene je trenutno izjemno močan in v neoliberalistični klimi nam seveda prodaja idejo, da je prostitucija legalni posel in da zvodniki preprosto ustvarjajo delovna mesta v industriji, ki naj bi ji zdaj rekli »spolno delo«, jo obravnavali kot opolnomočenje žensk kot posameznic ter zanemarjali dejavnike, kot so revščina, kraja zemlje, seksizem in posilstvo.

Povežite to s turizmom in internetom in dobili boste ogromne industrije seksualnega turizma, trgovanja z ljudmi in pornografije. Ena od desetih internetnih strani je pornografska. Ta industrija je vredna več, kot znese skupni prihodek najuspešnejših desetih podjetij spletne tehnologije. Zato, da bi dobili še več odjemalcev, se pornografijo normalizira s pomočjo osrednjih medijev. Vse to ustvarja ozračje, v katerem moški mislijo, da so upravičeni do spolnosti, ozračje posilstva in zlorabe, objektifikacije, sovraštva do telesa, disociacije, disforije in anoreksije.

To so pogoji, ki vodijo v katastrofo, in transspolna ideologija se s tem okorišča in celotno populacijo prepričuje, da se ženske lahko ne le kupuje in prodaja kot izdelke, ampak je sama ženskost blago, do katerega bi morali biti upravičeni tudi moški. Transspolnost je neoliberalna ideologija, ki naravno danost biološkega spola obravnava kot nekaj, kar se da obdelati in zamenjati za denarni pridelek spolne identitete. Posameznika naj bi opolnomočilo to, da zavrže biološki spol in ga zamenja za družbeni spol, urezan po osebnih željah in bistvenem osebnem okusu človeka, tako kot oblačila in čevlji, celo tvoj avto pa zaščitni zaslon tvojega mobilnega telefona in tvoja zobna ščetka.

Puhla mantra, da so »transženske ženske«, zajema tako ideologijo in držo transspolnosti kot tudi neoliberalni duh časa. Pomeni uničenje narave, biologije, naših lastnih teles – vključno s pomočjo mastektomije, ki se jo vedno pogosteje izvaja na mladostnicah, večinoma lezbijkah. Transspolnost temelji na poblagovljenju žensk in vodi k odpravi varovalk in socialnih pomoči, ki so ženskam namenjene zaradi našega spola. S tem ko to mantra uporabljajo kot grožnjo – če je namreč ne sprejmeš, si hudoben fanatik –, moški kolonizirajo prostore, organizacije, gibanja in varne hiše, ki so si jih ženske težko izborile, pa tudi lezbično kulturo.

Ta mantra ima poleg tega negativen učinek utrjevanja domestifikacije celotne politične levice – mirovnih gibanj, sindikatov, socialističnih organizacij. Zlijejo se z establišmentom, ko podprejo in dajo prioriteto transspolni mitologiji, iz svojih vrst izvržejo feministke in neodvisne, kritične ljudi ter se tesno povežejo z liberalističnimi političnimi strankami in magnati, ki med drugim promovirajo spolno identiteto in financirajo parade ponosa.

V tem oziru je laž, da so »transženske ženske«, neoliberalistični odgovor na mit o vstajanju od smrti, v katerega verjame Katoliška cerkev. To je ta ena nora stvar, ki jo moraš v teh časih sprejeti, da dokažeš, da v karkoli že verjameš ali za karkoli že se zavzemaš, si se v končni fazi pripravljen odpovedati svojim kritičnim zmožnostim in se podvreči moči in mentaliteti skupine.

Ljudje ne bi nikoli verjeli idejam, kot je, da »moški lahko zanosi« ali da »ima lezbijka lahko penis«, če ne bi živeli v katastrofalnih pogojih, ki jim feministke pravimo kultura posilstva – pogojih, ki moškimi omogočajo, da se čutijo upravičene do spolnosti; kjer nekje v svetu vsako sekundo dneva posilijo žensko, kjer se normalizira pornografijo, objektifikacijo, disforijo, sovraštvo do telesa.

V kulturi, kjer se ženske spoštuje in za otroke lepo skrbi, ki je zakoreninjena v naravnem svetu, se transspolna ideologija ne bi mogla razrasti.

Znamenito Voltairovo svarilo, da »kdor te lahko pripravi do tega, da verjameš v absurdnosti, te lahko pripravi do tega, da narediš grozne reči«, je na mestu. Čeprav v tem trenutku vsepovsod v zahodnem svetu vznikajo vsa ta masovna družbena gibanja, živimo dejansko v nevarnem in strašljivem ozračju – ozračju, kjer se absurdnosti transspolnosti vsevprek promovira ne glede na to, da družbi povzročajo tako resno škodo; podvomiti vanje je prepovedano. Ženske, ki vendarle spregovorijo, se napada in jim grozi izguba sredstev za preživetje – zaradi prav istih ljudi, ki se trenutno pridružujejo masovnim gibanjem, ki se menda borijo za planet in za družbeno pravičnost.

Ampak že Audre Lorde je rekla tisti znameniti stavek: »Tvoj molk te ne bo zaščitil.« Zato pravim tistim ženskam, ki držijo jezik za zobmi: živimo v dobi vzpona avtoritarnosti in ta ideologija je eden od motorjev, ki jo omogočajo. Poiščite sestre v duhu, zdaj je pravi čas za resnico, kjer koli ste, ne glede na to, kdo se bo obregnil v vas ali vam odrekel solidarnost – poiščite svoje sestre v duhu. Tukaj smo, skupaj se postavljamo na noge in iščemo svoj glas, želimo te medse.

Govor, ki ga je **Renée Gerlich** imela 12. oktobra 2019 v Brisbanu v Avstraliji.
Izvirnik: <https://youtu.be/K3GImyQ1Y2s?t=43>